

РЕШЕНИЕ

№ 4760

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Николова

ЧЛЕНОВЕ: АНТОАНЕТА АРГИРОВА ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **6075** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 от ЗАНН връзка чл.208-228 от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” чрез процесуалния представител юрк. Н. С., срещу Решение от 09.06.2011г. по нахд. № 17259/10г. по описа на Софийски районен съд, 100 състав, с което е отменено НП № 23-2301307/26.10.10г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] – С. е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лв. на основание чл. 416 ал.5 от КТ във връзка с чл. 414 ал.3 от КТ.

В жалбата се твърди, че атакуваното с нея съдебно решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че съдът правилно е възприел фактическата обстановка и достигнал до извода за допуснато нарушение от работодателя, но незаконосъобразно е приел наличието на законовите предпоставки за прилагане на специалната норма за маловажен случай по чл.415в от КТ, каквито в случая не са налице. С тези доводи моли да бъде отменено обжалваното решение на СРС като незаконосъобразно и вместо него – постановено друго, с което да бъде потвърдено НП като правилно и законосъобразно.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] не се представлява от законен или процесуален представител, и не представя писмено становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна и решението

на СРС следва да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Съдът, след като съобрази доводите на касатора и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

По жалба на [фирма], представлявано от управителя В. Цв. Т., чрез пълномощник адв. В. Д. от САК, срещу НП № 23-2301307/26.10.10г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лв. на основание чл.414 ал.3 от КТ, е било образувано производство пред Софийски районен съд. За да се произнесе по спора районният съд е установил от фактическа страна, че на 03.08.2010г. била извършена проверка от служители на дирекцията за спазване на трудовото законодателство, при която било установено, че лицето С. Д. С. работело като зидар на строителен обект в[жк], стопанисван от дружеството, без да е сключен трудов договор и да му е предоставено заверено от ТД на НАП копие от уведомлението за такъв по чл.62 ал.3 от КТ. Установено било също, че уведомлението било заверено в НАП по-късно същият ден. За проверката бил съставен протокол, а впоследствие и АУАН, предявен и връчен срещу подпис на представляващия търговеца. Възражения не били депозираны. Изложените факти и обстоятелства били установени от съда вследствие на преценка и анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

За да постанови обжалвания съдебен акт, съдът е приел, че при провеждане на А. не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок. Според съда, обаче, АНО е приложил неправилно материалния закон, тъй като макар и да е приел правилно, че с допускате до работа на лицето С. без връчване на копие от заверено в ТД на НАП уведомление и от трудовия договор работодателят безспорно е извършил нарушение на чл.63 ал.2 от КТ, наказуемо по чл.414 ал.3 от КТ, същият е следвало да изследва наличието на предпоставките за прилагане на чл.415в от КТ и при констатирането на такива да ангажира отговорността на дружеството за маловажно нарушение – „за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от което не са произлезли вредни последици за работници и служители”.

Съдът е приел, че деянието е маловажно нарушение по смисъла на чл.415в от КТ като е изложил мотиви, че и двата признака на маловажен случай са осъществени, поради което наложеното от АНО наказание при несъобразяване на тази разпоредба е незаконосъобразно, несъразмерно тежко в сравнение с извършеното. При наличие на данни за незабавното отстраняване на нарушението и за липса на настъпили вреди за работника или служителя, съдът е приел, че АНО е следвало да извърши преценка за наличие на маловажен случай по чл.415в от КТ и като не е сторил това е приложил материалния закон неправилно и в резултат на това е издал незаконосъобразен акт, който подлежи на отмяна.

Гореизложеното мотивира касационната инстанция да изведе следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима - подадена в срок от надлежна страна при наличие на правен интерес от обжалването.

Преценена по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Безспорно районният съд е изяснил правилно фактическата обстановка след прецизна преценка и анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, и е достигнал до правилния извод, че като е допуснал до работа лицето С. преди да му връчи копие от завереното в ТД на НАП уведомление и от трудовия договор, дружеството в качеството на работодател е извършило нарушение по чл.63 ал.2 от КТ. В същото време, с оглед непротиворечивите данни за отстраняване на нарушението в деня на проверката и липсата на настъпили за работника вредни последици от нарушението, установени в производството по делото, районният съд обосновано е приел, че са налице основанията за прилагане на чл.415в от КТ - за маловажност на извършеното нарушение.

Достигайки до тези правилни изводи, обаче, районният съд не е съобразил задължителната тълкувателна практика на ВАС, в частност ТР № 3/10.05.2011г. по т.д. № 7/2010г. на О., и неправилно е приел за изцяло незаконосъобразно НП като го е отменил изцяло, вместо да го измени досежно размера на имуществената санкция като го приведе в съответствие с разпоредбата на чл.415в от КТ.

С оглед гореизложеното, макар и правилно да е приел за приложима разпоредбата на чл.415в от КТ, на практика като не я е приложил точно, районният съд е постановил решението си в нарушение на материалния закон. Тъй като не са налице основания за връщане на делото, настоящата инстанция следва да се произнесе по същество на спора, предвид неправилно прилагане на материалния закон, като отмени решението на СРС. Така настоящата инстанция следва да го отмени и вместо него да измени НП, като размерът на наказанието имуществена санкция се определи на основание чл.415в от КТ в размер на 100 лв.

Предвид изложените съображения, касационната инстанция следва да се измени НП в частта относно наложения размер на наказанието, като намали размера на същото от 2000 лв. на 100 лв., определен на основание чл.415в от КТ.

Ръководен от изложеното, на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, Административен съд София град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 09.06.2011г. по нахд. № 17259/10г. по описа на Софийски районен съд, 100 състав, с което е отменено НП № 23-2301307/26.10.10г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] – С. е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лв. на основание чл. 416 ал.5 от КТ във връзка с чл. 414 ал.3 от КТ, като незаконосъобразно.

Вместо това постановява:

ИЗМЕНЯ НП № 23-2301307/26.10.10г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] – С. е наложено административно наказание

„имуществена санкция” в размер на 2000 лв. на основание чл. 416 ал.5 от КТ във връзка с чл. 414 ал.3 от КТ, като намалява размера на наложената имуществена санкция от 2000 лв. на 100 лв. на основание чл.415в от КТ връзка чл.414 ал.3 от КТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.